

FRANCISCI

BARBARI PATRICII VENETI,
Oratorisq; clariſimi de
Re Vxorū libri Duo.

CAPITA LIBRI PRIMI.

Quibus dotata fit uxor.

Quid sit coniugium, & que eius bona.	Cap.I.
Qua dote, & quib. moribus uxor sit ducenda.	Cap.II.
Qua etate.	Cap.III.
Qua nobilitate.	Cap.III.
Qua forma.	Cap.V.
Quibus diuitijs.	Cap.VI.
De ijs, que ad consilium mutanda faciant.	Cap.VII.
De munere uxorio.	Cap.VIII.

CAPITA LIBRI SECUNDI.

De Vxoris officio.

De Charitate coniugalī.	Cap.I.
De moderatione Vxoris.	Cap.II.
De loquela.	Cap.III.
De cultu Vxoris.	Cap.III.
De uictu eiusdem.	Cap.V.
De coitus ratione.	Cap.VI.
De cura domestica.	Cap.VII.
De librorum educatione & cura.	Cap.VIII.

A. AVTHOR

FRANCISCI

BARBARI VENETI AD INSIGNEM
mirum Laurentium Medicem, ciuem Flo-
rentinum, de Re Vxorla, nuncupa-
toria Praefatio.

ALIORES NOSTRI LAV-
renti charissime, bencuolentia uel
neccesitudine sibi coniunctos in nu-
ptijs aliquo munere donare consue-
uerunt, ut apud illos amoris & offi-
ci sui monumentum & ornamentum
esset. Hæc nunc consuetudo ut pleraq; alia e curri-
culo a majoribus nostris instituto deflexit. Multi e-
nīm longe diuersa sentientes se penumero ære alic-
no grauantur, ut ditissimis donis locupletissimos
donent: qui in scendis ut sic dixerim muneribus, Ba-
bylonios agricolas imitari non uidentur, quibus ab
agrorum feracitate, ut scribit Herodotus pater hi-
storiæ pro singulis sextarijs ducentos ac trecentos
sepe iustissima tellus reddit. Eos quiduis potius
quam beneficos & liberales appellari. Inopes e-
nīm ea munera opulentissimis mittunt, quibus ipsi
maxime omnium carent, illi autem abundant.
Quo circa sepe questus aut lucri caussa foene-
rari beneficia iudicantur, quos ut expectata metu-
ces frustretur dignos existimo, quod hac adum-

A.ij. brata

QVID SIT

CONIVGIVM, ET QVAE
cim bona,

C A P V T I.

VTE QVAM DE DELE-
tu uxor is & officio dicere inci-
piam, prius pauca mibi dicenda
sunt. Placet autem in primis mibi
quid sit coniugium hoc loco des-
nire, ut exemplo eruditissimorum
uirorum principio intelligatur, de qua re omnis no-
stra disputatio futura sit. Sic enim summa rei cog-
nita, facilius de reliquis, & rectius iudicare poteri-
mus. Est igitur coniugium, uiri & uxor is perpetua
coniunctio procreande sibolis, uel uitandae forni-
cationis causa legitime instituta. Cuius plures di-
uersae sequentiae fuerunt. Harum quae uera sit
querere ac discere longum cōset. Sed potior est a-
pud me cum clarissimorum gentilium tum Christiana
sententia quae omniū prop̄ consensu laude dig-
naiudicatur. Romani enim ut honeste natis liberis
Ciuitas repleretur, instituerunt, ut eorū mulierē no-
mine pecunie in aerarium deferrentur, qui cœlibem
usque ad senectutem uitam duxissent. Naturam i p-
fam sequi uoluerunt, qua generi animantium
tribuitur, ut procreādi causā cōiunctionis appetens
sit, & salutē suā putet in his, quae procreata sunt cō-
tineri. Nā sensus generādi i bestijs quoq; pspicu' ē. Si
A. iiiij. quidem

EPISTOLA

Barbaricus, ita sit barbara, Cæterum te non parum accuso, quod nihil de libello isto significasti, cū te qui comes eras studiorum latere non potuerit. Expectare opinor noluisti, ut odor famæ illum ad me perferret, & cum tritus esset cæterorum omnium manibus tunc deum ad me perueniret, quod euidē non laudo. Et nisi meliore rationem attuleris non possum non damnare.

Vale. Ex Constantia

III. Nonas

Aprilis.

ANTVERPIAE APVD

Martinum Cæsarēm.